

Pleticháři Západu chtějí rozvrátit Bělorusko!

SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST

Zakladatel profesor Ing. Břetislav Chvála, doktor technických věd (DrSc.)

MĚSÍČNÍK SLOVANSKÉHO VÝBORU ČR

ROČNÍK XXIII

ČÍSLO 246, ŘÍJEN 2020

CENA 10 Kč

Opravdoví vlastenci zemi cizákům neprodají

Prezidentské volby v Bělorusku 9. srpna s drtivou převahou opět vyhrál Alexandr Lukašenko. Voliči určili jeho vítězství více než 80 procenty hlasů. Jeho hlavní opoziční protikandidátka Svjatlana Cichanouská dostala pouze 10 procent hlasů. Výsledek voleb však neuznala a jejich výsledek označila za zfalšovaný. Dokonce veličásky prohlásila, že prý ona vyhrála. Nyní udílí rozvrtné pokyny do Běloruska z prozápadní Litvy a Polska. Lukašenkovo znovuzvolení na úřad

Lukašenko za organizátory protestů proti oficiálním výsledkům voleb označil „loutkovodiče“ z Polska, Velké Británie a České republiky. „Řídily naše, promiňte mi, ovce. Oni nechápou, co dělají, a už je začínají ovládat,“ sdělil Sergeji Lebeděvovi, vedoucímu pozorovatelské mise Společenství nezávislých států (SNS) na volbách v Bělorusku.

„Varoval jsem, že „Majdan“ nebude, přestože by se to někomu líbilo.“ Prezident zdůraznil, že odpoví na pokusy o roztržení země.

Evropská unie pohrozila uvalením sankcí vůči běloruskému vedení

Německá kancléřka Angela Merkelová telefonicky hovořila s prezidentem Vladimírem Putinem o situaci v Bělorusku. Podle ní by Lukašenkova vláda měla zahájit celonárodní dialog s opozicí a zřít se násilí. Na podobnou notu zapěl i francouzský prezident Emmanuel Macron, který si rovněž telefonoval s Putinem. Ten v obou rozhovorech označil za nepřijatelné

Rodina v Minsku sympatizuje s prezidentem

FOTO: Reindeer

odpověděla zahájením trestního stíhání pro podezření z „uchvácení moci a poškození národní bezpečnosti.“ Nelenila ani opoziční politička Svjatlana Cichanouská a z litevského Vilniusu ve videonahrávce burcovala své stoupence, aby zesílili stávky v továrnách a prosadili tak nové prezidentské volby. Policie zatkla Jevgenije Bochvalova, který zorganizoval stávku v minské automobilce.

Bojová pohotovost ozbrojených sil

Prezident A. Lukašenko 22. srpna navštívil v uniformě vojenskou posádku ve městě Grodno – tankový prapor a raketovou divizi – poblíž hranic s Polskem. Přitom varoval „před revolucí, kterou se v zemi snaží rozpoutat cizina.“ Sdělil, že pověřil ministra obrany, aby přijal „nejtvrdší opatření“ na ochranu celistvosti státu. Na velitelství mechanizované brigády řekl, že musel učinit nejvážnější rozhodnutí – uvést hlavní jednotky ozbrojených sil do plné bojové pohotovosti vzhledem k soustředování vojsk

NATO u běloruských hranic. Koncem srpna se konalo kolem Grodna, západní perly Běloruska, cvičení běloruské armády, kdy vlast je v ohrožení, jak pověděl prezident vojákům. Na adresu stávkujících podotkl: „Jestli někdo nechce pracovat, nepřemlouvejte je. Stejně je nedonutíme změnit názor. Země to přežije. Ale pokud podnik nepracuje, dejte zámek na vrata. Lidé vychladnou a vybereme, koho do toho podniku pozvat.“ Přitom ještě Lukašenko usoudil, že soukromé podniky ponoukají zaměstnance státních firem, aby stávkovali, a soukromé firmy tak mohly ovládnout trh. V centru Minsku, především na náměstí Nezávislosti, se 23. srpna tisíce demonstrantů domáhaly Lukašenkovy demise. A na sociálních sítích se objevily záběry Lukašenka v neprůstředné vestě poblíž jeho rezidence s kalašnikovem v ruce. Bezpečnostní složkyablokovaly několik stanic metra a náměstí obklíčily zásahové policejní jednotky se štíty a vodními děly.

(Pokračování na s. 8)

Lidé ve městě Bobrujsk podporují běloruského prezidenta Alexandra Lukašenka. Ten se má setkat 14. září v Soči s prezidentem Ruska Vladimírem Putinem

FOTO – 4esnok.by

hlavy státu vzedmulo vlnu masových protestů na mnoha místech Běloruska. Proti nespokojeným lidem žádajícím nové volby zasáhly bezpečnostní síly OMON. Došlo i k zatýkání. Lukašenko prohlásil, že tyto volby se mohou uskutečnit až po přijetí nové ústavy.

Mise SNS potvrdila, že prezidentské volby proběhly v pořádku a v souladu se zákony. Lukašenkovi k volebnímu úspěchu poblahopřáli čínský prezident Si Ťin-pching a ruský prezident Vladimir Putin s tím, že doufá v další rozvoj „vzájemně prospěšných“ vztahů.

né cizí vměšování do vnitřních záležitostí Běloruska, neboť vede k eskalaci krize, a přitom vyslovil naději, že situace se v této zemi co nejdříve zklidní.

Běloruská opozice také vyrukovala s koordinační radou v zájmu hladkého předání moci ve státě. Prokuratura na tuto drzost rázně

Slováci uctili své povstání proti nacistům

Civilizační hodnoty je potřeba bránit dřív, než se objeví první náznaky jejich ohrožení. V projevu na oslavách výročí Slovenského národního povstání (SNP), které bylo ozbrojenou revoltou Slováků za 2. světové války proti fašismu, to 29. srpna řekla slovenská prezidentka Zuzana Čaputová.

„V srpnu 1944 jste věděli, že žijete v době, kdy lidský život jako by ztratil svou cenu. Každý odpor vůči tehdejšímu režimu se trestal smrtí nebo vězením. Navzdory riziku jste našli v sobě sílu i odhodlání a zapojili jste se do ozbrojeného boje proti fašismu a nacismu,“ ocenila Čaputová účastníky SNP, do něhož se po jeho vypuknutí v srpnu 1944 zapojili bojovníci mnoha zemí včetně českých, které bylo nakonec potlačeno.

Slovensko za války spjaté s nacistickým Německem, ale zásadní měrou pomohlo zařadit se mezi členy vítězné protinacistické koalice. Povstáním byly položeny základy k poválečné obnově společného státu Čechů a Slováků. V současnosti si Slovensko výročí zahájení SNP připomíná státním svátkem.

„Na každém z nás záleží, na kterou stranu se ve sporech své doby postaví a zda se zasadí za hodnoty, které Slovensku pomohou, aby bylo svobodnou, nezávislou, demokratickou, humánní a prosperující zemí,“ řekla podle ČTK Čaputová při ceremonii v Banské Bystrici, která byla za války centrem povstání.

Také předseda slovenského parlamentu Boris Kollár a premiér Igor Matovič ocenili význam SNP. Podle

Povstalecká pěchota při přesunu v Turci

Zdroj foto – nm.cz

Kollára se řadí k nejvýraznějším mezníkům v novodobých dějinách Slovenska. Za nebezpečí současnosti označil Kollár návrat neofašismu a neonacismu. Matovič řekl, že účastníci SNP dodali odvahu celému Slovensku. „SNP bylo povstání proti lidem, kteří říkali, že ne všichni jsme si rovni,“ řekl. Dodal, že povstání nepředstavovalo jen vzpouru vůči těm špatným zvenčí, ale i vůči jejich kolaborantům na Slovensku.

Ze slovenských parlamentních stran se vůči SNP v minulosti opakovaně vymezili představitelé právě krajně pravicové strany Kotlebovci-Lidová strana Naše Slovensko Mariana Kotleby, jehož neonacistická formace se k válečné Slovenské republice hlásí.

(rj)

U NÁS DOMA ● U NÁS DOMA ● U NÁS DOMA ● U NÁS DOMA

Vraždění nacistických běsů v Životicích

Obec Životice náleží mezi menší obce Těšínského Slezska co se týče rozlohy a počtu obyvatel. Rozkládá se v Těšínské pahorkatině. První zmínka o obci pochází z roku 1533. V roce 1949 se započalo s výstavbou sídlišť a od roku 1960 byly Životice včleněny do nově vznikajícího Havířova coby městská část. Ani po 76 letech lidé nezapomínají na vraždy, které v srpnu roku 1944 spáchali na bezbranných a nevinných lidech příslušníci gestapa.

Památník 36 občanů Životic, Horní a Dolní Suché a Dolního Těrlicka si 1. srpna připomenuli

pozůstalí, pamětníci a představitelé města Havířova, okolních obcí a zástupci sdružení, spolků. Pietní akce se konala před památníkem se stálou expozicí o Životické tragédii, kam hosté pokládali kytice a věnce.

Asi dvě hodiny po půlnoci 6. srpna 1944 vyjelo asi 60 příslušníků gestapa z Těšína do Životic. V Těrlicku se k nim připojili němečtí četníci a jednotka wehrmachtu. Obklíčili Životice a nad ránem zahájili likvidační akci. Na jejím konci leželo na polích a stráních Životic a přilehlých obcí 36 mrtvých mužů. Brutální akce ges-

tapa byla odplatou za přestřelku, k níž došlo o dva dny dříve v Životickém hostinci Isidora Mokrozse mezi gestapem a partyzány. V přestřelce byli zabiti tři gestapáci a hostinský, na straně partyzánů byl jeden mrtvý a jeden těžce raněný. Odplata na sebe nedala dlouho čekat. Úředníci bludovického úřadu museli okamžitě sestavit seznam občanů Životic.

V obci, obklíčené německými vojáky, příslušníci gestapa provedli v každém domě prohlídku a po mužích požadovali, aby se prokázali potvrzením o příznání německé státní příslušnosti. Každého,

kdo potvrzení nepředložil, odvedli z domu a vzápětí následovala rána do týla. Během dopoledne bylo zavražděno 36 mužů. Nikdo z nich neměl s partyzánskou skupinou ani s přestřelkou v hostinci nic společného. Bylo mezi nimi 28 Poláků a 8 Čechů – obyvatel Životic, Horní a Dolní Suché a Dolního Těrlicka. Věkový průměr se pohyboval okolo 30 let. Téhož dne byli mrtví odvezeni do Orlové na starý židovský hřbitov do společného hrobu. Po tragédii dostali příbuzní zastřelených úmrtní listy, které jako příčinu smrti uváděly náhodnou srdeční smrt. Dalších 31 lidí skončilo v koncentračních táborech, odkud se po válce vrátili jen čtyři přeživší. 24. června 1945 byly ostatky obětí životické tragédie převezeny do Životic a uloženy do mohyly poblíž hřbitova. Čtyři roky po válce byl obětím zavraždě-

ným 6. srpna 1944 odhalen v Životicích pomník, vytvořený akademickým sochařem Františkem Swiederem, a v místech, kde byla těla zavražděných nalezena, postaveny kamenné náhrobky.

„Vrhli se k nám kolem půl šesté ráno. Dva v uniformách gestapa a jeden četník. Tatínka odvedli kousek od chalupy k lesu a tam ho střelili zezadu do hlavy. My jsme vyběhli za nimi ven a před našima očima jeden z Němců do něho opět střelil, aby měl jistotu, že je mrtvý“ – tolik z paměti svědka Životické tragédie Zdeňka Dudy. Sedm desítek let se u tohoto památníku každoročně koná vzpomínková akce, na níž si její účastníci připomínají památku obětí a hluboký smysl jejich odkazu. Životice jsou nazývány Slezskými Lidicemi.

OV ČSBS generála Mikuláše Končického, Ostrava

Zabudli na úctu i na vd'aku

Zdá sa, že 21. august je už tradičným sviatkom českej a osobitne pražskej lumpeninteligencie. Ak by mu nepredchádzali známe udalosti, museli by si ho vymyslieť. Taký je jej charakter, myslenie i hodnoty. Útočia na sochu maršála Koneva, na jeho vojská, a zabudli s akými obeťami, a za akých okolností im oslobodili Prahu. Pražské májové povstanie 1945 odhalilo statočnosť a odhodlanie veľkej časti Pražanov v boji proti fašizmu.

Oslobodiť Prahu nebola jednoduchá záležitosť. V českom priestore, s Prahou v centre, sa vyskytovalo najkompaktnejšie a najpočetnejšie zoskupenie fašistických vojsk. Bolo tu dovedna 65 divízií, tri brigády a 15 samostatných plukov. Sily a prostriedky tak predstavovalo asi 900 000 mužov, 9700 diel a mínometov, 1900 tankov a viac ako tisíc lietadiel! Hitler si tieto vojská „chystal“ ako cestu k tzv. alpskej pevnosti, kde rátať s iným koncom vojny. Je veľkou zásluhou Stalina, že spojenci pokúseniu konať v závere vojny inak, nepodľahli. Churchillove špekulácie boli odmietnuté.

Dramatickosť udalosti v Prahe v noci zo 7. na 8. mája sa výrazne zvýšila. Časť Českej národnej rady presadila rokovanie s nemeckým veliteľom o zastavení bojov. S nemeckým veliteľstvom bola podpísaná dohoda. To umožňovalo nemeckému vojsku odchod z Prahy bez zloženia zbraní (!) do amerického zajatia. Táto dohoda bola politicky, ale aj právne a eticky chybná. Zbabelá. Nerešpektovala akt o bezpodmienečnej kapitulácii Nemecka už podpísaný v Remesi, a pripravený na podpis v Berlíne, aj za účasti Sovietskeho zväzu. Treba zdôrazniť, že časť nacistických vojsk, najmä početné útvary SS, nie len, že dohodu nedodržali, ale v Prahe vyčíňali a vraždili ďalej. Až ich práve vojská 1. ukrajinského frontu maršála Sovietskeho zväzu Ivana Stepanoviča Koneva defini-

tívne zlikvidovali. Stalo sa tak 9. mája dopoludnia okolo 10. hodiny. Posledné výstrely II. svetovej vojny v Európe dozneli až 12. mája 1945 pri Milíne na Pribramsku, okolo 2. hodiny ráno. Druhá svetová vojna sa na starom kontinente de facto skončila v Československu.

Pražskou operáciou završila Sovietska armáda naše čs. oslobodenie. Len v nej samotnej zajala vyše 860 000 fašistických vojakov, ukořistila 1800 tankov, 9500 diel a mínometov, 1100 lietadiel a veľké množstvo výzbroje a vojenskej techniky. Oslobodzovacia misia Sovietskej armády na čs. území trvala takmer 8 mesiacov a stála viac ako 140 000 životov sovietskych vojakov, aj vojakov maršála Koneva. Pražská lumpeninteligencia zabudla na úctu i na vd'aku. Biblické: Beda tomu z koho pohoršenie pochádza, je stále platné; bez ohľadu na volebné výsledky a spoločenský systém, lebo je pravdivé.

Pomník I. S. Koneva bol len pár sto metrov od sídla Generálneho štábu Armády Českej republiky. O niečo vyššie je sídlo ministerstva obrany, všetko Praha 6. A aj vrchný veliteľ ozbrojených síl, prezident Zeman so sídlom na Hrade, je možno len 800 metrov od tohoto likvidovaného pomníku. Smutné až tragické je, že sa ho z nich nikto nezastal! Vojaci poznajú pojem vojenská česť. Tieto inštitúcie, ale najmä ich čelní ponovembroví predstavitelia, aj na toto už zabudli. Kariéra s NATO je viac? Je to ich hanba, ich zbabelosť, a zároveň aj národná tragédia. Nechce sa veriť, že viac ako v miliónovej Prahe sa našli len dvaja ľudia, ktorí išli očistiť pomník maršála Koneva! Aj to ich odhnal policajt. Kde bol, keď ho špinili? Stačilo len 30 rokov havláry.

Starosta Prahy 6 sa už zaslúžil za likvidáciu pomníka a starosta Řeporyjí postavil pomník banderovcom. Lebo časť z nich sa pustila do Nemcov, len pre to, aby sa rýchlejšie dostali k Američanom. Kedy tak

urobili, na Letnej si môžu, aspoň raz týždenne, prezeráť na veľkoplošnej obrazovke ako českí umelci v Národnom divadle, v posvätnej svojej Kapliči, sľubujú vernosť Hitlerovi (1942). Na striedačku, ďalší týždeň, by mohli dávať zábery z natriekanného Václaváku a prilahlých ulíc; viac ako za blohorečenia Havla. Jako sľubujú vernosť nacistickému Nemecku v novej Európe. A česká televízia by to nám ostatným, mohla každoročne pripomínať, a to aspoň 21. srpna. Mohli by prirobiť i pomník smíchovskej rodáčke Korbelovej, dnes M. Albrightovej. Aspoň za toto; keď sa jej novinári opýtali na iracké deti. Že počas americkej agresie ich bolo zabito viac ako 500 tisíc, čo si o tom myslí? Troška zaváhala, a potom to dala: „Bola to primeraná cena“. Ani troška ľútosti, ospravedlnenia, nič; rovnako cynické ako keď nacisti vraždili židovské deti, a nie len v koncentračných táborech, a nie len židovské.

Popieranie holokaustu je trestným, a odsúdeniahodným činom. Smutné je, že aj pražskí Židia zabudli na maršála Koneva a jeho vojská. Na to, že holokaust – nebyť Sovietskej armády – by bol dotiahnutý do absurdneho konca. To im nevaďí, nehanbia sa? Ani pri modlení? A ku komu vlastne? Tak ako je definované, a právne zakotvené, že popieranie holokaustu je trestným činom, treba ísť ďalej a dať udalosti do rovnováhy. Lebo vzájomne súvisia, sú to spojené nádoby. Aj popieranie príčin vzniku II. svetovej vojny, falšovanie jej priebehu a výsledkov, by malo byť rovnakým trestným činom. Inými slovami, hanobenie a znevažovanie obetí vojny, vojakov a veliteľov, ktorí sa zaslúžili o porážku nemeckého nacizmu a fašizmu či japonského militarizmu, musí byť rovnakým trestným a odsúdeniahodným činom.

J. Fučík: Lidé, bděte! (Kráceno)
PhDr. Michal Dineš, CSc.,
pplk. v. v.

Účastníci vzpomínky na zavražděné občany Životic

FOTO – OV ČSBS

Vrátí se k sobě Svatoplukovy pruty?

Nepřátelé Slovanů od pradávna podporovali každou nejednotu Slovanů a využívali ji. Není tomu jinak ani dnes. Vůdcové velmocí se řídí starým římským imperialistickým principem „Divide et impera“. Studená válka skončila počátkem 90. let minulého století sjednocením rozděleného Německa, a zároveň všeobslhlým rozbitím všech perspektivních slovanských států.

Rozděleno bylo hrdé Česko – Slovensko na oslabené Česko a malé Slovensko. Početní Rusové se separativně rozštěpili na Velkorusy, Bělorusy a Malorusy (Ukrajince). A u nich nepřestává zahraniční podpora rozbíječských „Majdanů“ a vzájemných vojenských konfliktů. Všechno to pod závaly lživých zahraničních hesel o demokracii a lidských právech a o právech (některých národů).

Stejně propagandisticky zaštitěné bylo nelitostné válečné zničení Jugoslávie, rozbití společného státu Srbů, Chorvatů, Slovinců a Makedonců. Dnes je tam hrstka závislých vazalských balkánských zemiček. Takový je výsledek nelidského bombardování, mezinárodního pronásledování nepoddajných vůdců a ovšem – neprodyšné propagandy ze strany útočících velmocí. Válčí se pod prapory manipulativních, podvržených hesel, jimiž se bohužel i někteří Slované dají oklamat a svést. I dnes, po uplynulých staletích, se právem můžeme ptát: Kde zůstalo varování knížete Svatopluka z Velké Moravy? Proč příslušníci slovanských národností nedrží při sobě a proč dovolí, aby byli velmocenskými zájmy, podvodem a násilím od sebe odtrženi? Vráť se někdy Svatoplukovy pruty zase k sobě?

STANISLAVA KUČEROVÁ

Poslové přišli za Přemyslem Oráčem na pole do Stadíc, aby ho povolali na knížecí stolec
Obraz zdroj – m.mystika.info

Před 75 roky skončila 2. světová válka

Zahynulo v ní více než 70 milionů lidí. Do Tokijského zálivu připlula spojenecká flotila v čele s bitevní lodí Missouri Spojených států amerických.

kých. Tady 2. září 1945 se konal ceremoniál, jenž ukončil nejhorší konflikt v dějinách lidstva. Kapitulaci za Japonsko podepsali ministr zahraničí Mamoru Šigemicu a za hlavní stan generál Jošidžiro Umezú. Za spojence se pod dokument podepsa-

li vrchní velitel spojeneckých vojsk generál Douglas MacArthur a devět velitelů, zastupujících válčící mocnosti – USA, Čínu, Velkou Británii, Sovětský svaz, Austrálii, Kanadu, Francii, Nizozemsko a Nový Zéland.

(jel)

SVĚT KOLEM NÁS ● SVĚT KOLEM NÁS

K otázce teorie slovanského socialismu

Autorem podnětné studie „K otázce teorie slovanského socialismu“ je předseda Běloruského slovanského výboru Kostjan Sergej Ivanovič. Nyní v říjnovém čísle našeho listu publikujeme 4. část této studie.

Síla, přinášející mír, spravedlnost a bratrství

Pouze nepřátelé Slovanů, jejich agenti, kteří se vetřeli mezi Slované, či někteří tlachalové ve vědecké komunitě se mohou stavět proti myšlence slovanského socialismu, aby zabránili sjednocení Slovanů a tomu, aby se k nim přidaly další neslovanské národy, neboť v nich vidí mocnou sílu, která do světového společenství přináší mír, spravedlnost a bratrství. Slované nikdy nebyli otrokáři jiných, neslovanských národů, a proto slovanský socialismus budou vnímat pracující národy jako svou vlastní spásu.

Je pravda, že neexistuje ucelená strukturovaná teorie slovanského socialismu, ale v zásadě existuje – je rozptýlena útržkovitě v mnoha pojednáních, knihách, brožurách, článcích, monografiích a prohlášeních, literárních a uměleckých dílech 12. – 18. století, mezi všemi slovanskými národy a státy. Je třeba ji shromáždit, seskupit, zpracovat, vypilovat. To si vyžádá čas a práce vědců vlastenců – nadšenců a ideově přesvědčených organizátorů mezi současnou mládeží.

První návrh lze definovat v těchto bodech:

- Kolektivní vlastnictví v ekonomice všude a ve všem za účasti malých a středních podniků, vlastenecky naladěného velkého podnikání, znalostní ekonomiky pro ekonomický progresivní rozvoj obecně,

- Národní moc, federální svaz slovanských národů, interslovanismus,

- Každý slovanský stát i neslovanské státy, které se připojí, si nezávisle určují formu a metody výstavby slovanského socialismu, přičemž je třeba mít na zřeteli, že moc je určena pro lid nikoliv ve slovech, ale ve skutečích a nikoliv lid pro moc, cílem socialismu je vše pro lid, vše pro člověka,

- Každý slovanský stát si pro vnitřní potřebu ponechá vlastní národní měnu, na kterou je zvyklý, ale všechny finanční transakce jsou prováděny a regulovány pod dohledem jednotné slovanské banky,

- Každý slovanský i připojený neslovanský stát si zachová vlastní národní systém vzdělávání a zdravotní péče, které budou zcela zdarma. Při pobytu občana jedné země v jiné jsou vzájemně tyto služby poskytovány bezplatně,

- Každý slovanský stát i ty, které se připojí k federaci slovanských států, ti všichni si zachovávají vlastní ozbrojené síly, které působí pod společným hlavním štábem federace a koordinují s ním svou činnost,

- Vnitřní orgány chránící právní řád pracují v každé zemi, která je členem federace, nezávisle,

- Neslovanské národy žijící mezi slovanskými národy si chrání vlastní mentalitu své etnicko-kulturní autonomie na základě rovnosti všech občanů a zákonů každé země ve federaci,

- Slovanský socialismus připouští a vítá možnost, aby se připojily i neslovanské státy, jsou-li pro ně přijatelné myšlenky slovanského socialismu,

- Federace slovanských států odstraní všechny hranice v rámci federace,

- Všechny slovanské státy, které jsou součástí federace, si zachovávají svou nezávislost a státní symboly, všechny jsou rovnoprávné a jsou si rovny,

- Protože v každém slovanském státě existuje jiná náboženská víra, nemá nikdo právo omezovat jiné náboženské vyznání,

- Všechny tyto výše uvedené normy musí být uvedeny v Ústavě Federace slovanských států,

- Mír a jednotu Slovanů je ekvivalentem světového míru,

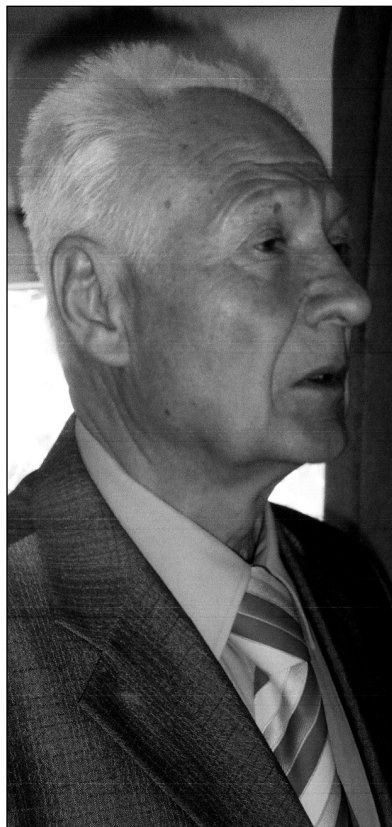
- Tato kostra by se měla stát základem pro teorii slovanského socialismu, teorii slovanského práva. Obecně se jedná o náčrt platformy pro rozvoj teorie slovanského socialismu! Slovanům mír a jednotu!

Přemýšlejme o budoucích generacích Slovanů

V 80. letech XX. století bylo hodně křiku (tím křikem byla po okraj naplněna zkostnatělá, povýšená, arogantní byrokratická liberální Moskva. V čele stála etnická menšina, která s pěnou u úst dokazovala, že SSSR je vězení národů). Shromažďovali se v davech a křičeli o obnově socialismu, o socialismu s lidskou tvář, o návratu k leninskému socialismu, očištění socialismu od stalinismu atd. atd. Tajně tento humbuk podporovali odpadlíci, vlivoví agenti Gorbačev M. S., Jakovlev A. N., Ševarnadze E. A. a jim podobní. Ve skutečnosti to vše prováděli proto, aby zničili SSSR a eliminovali socialismus jako takový, jako nový světový sociálně-ekonomický systém, aby mohli bez překážek okrást sovětské národy.

Musíme si uvědomit, že nadešel čas, abychom my, Slované, začali přemýšlet o sobě samých, o budoucích generacích Slovanů, o bezpečnosti slovanské civilizace jako celku, o interslovanství. Nechceme a nechystáme se vyhánět z naší země občany jiných etnických skupin a civilizací, kteří s námi žijí dlouhodobě. To ne! Pouze říkáme, že pod žádnou záminkou nemají právo vytvářet stát ve státě, musí žít podle našich pravidel a zákonů, zachovávat svou identitu, ale nic víc. Takže při práci na teorii slovanského socialismu musíme seriózně prostudovat a rozpracovat národní otázku. Vztahy mezi národy, perspektivy rozvoje těchto vztahů musí být zevrubně propracovány. Musíme důkladně prostudovat práci J. V. Stalina „marxismus a národnostní otázka“, musíme vzít v úvahu zkušenosti, úspěchy a chyby v národních vztazích v SSSR. Byla to jedinečná zkušenost. Lidstvo nic po-

dobného nemělo a neznalo. V této fázi práce na teorii slovanského socialismu je nejlepší používat termín „sovětský socialismus“. Právě sovětský socialismus je prvopočátkem a položil základ lásky k člověku. Naši spolubojovníci v socialismu budou samozřejmě pobouřeni, proč ne marxismus?! Částečně jsme na tuto otázku od-

Sergej Kostjan, předseda Běloruského slovanského výboru

FOTO – Eva Holečková

pověděli. Navíc dodáváme, že dnešní mládež nepřijímá marxismus a bojí se ho jak čert kříže, Bože, odpusť mi! Spojuje ho s krveprolitím. Když se ale mluví o sovětském socialismu, mladí lidé vnímají jeho ztrátu bolestně a s nostalgií, i když nežili za sovětského socialismu. Současná mládež vnímá marxismus jako cizí protislovanskou teorii a marxistický internacionalismus jako jednosměrnou ulici, jako svěrací kazajku, kterou pro nás, Slované, ušili za hranicemi slovanské civilizace. Proto bereme v úvahu, že při rozpracování teorie slovanského socialismu je třeba k národní otázce přistupovat velmi pečlivě s perspektivou na sto let dopředu. Musíme jasně říci, před čím varoval J. V. Stalin ještě na začátku dvacátého století, že národy se možná rozplynou tak za 100 – 200 let, že smísení národů přináší nebezpečí, destabilizuje život původních obyvatel.

Nepřátelské síly rozšiřují chaos

V důsledku výše uvedeného potřebujeme paralelně teorii interslavismu, jehož sémé zaseli přední slovanští učenci sedmnáctého až dvacátého století.

To je zásadní problém! Mohou nás kritizovat a nadávat nám, označovat nás nejružnějšími jmény, ale musíme pochopit, že podplacení agenti byli a budou, a proto se nemáme čeho obávat a ostýchat se, musíme jednat. Budeme pevně a vytrvale směřovat ke slovanskému socialismu, abychom zachovali slovanskou civilizaci ja-

ko celek i v její jedinečnosti, i kdybychom k tomu potřebovali tři sta let. Neměli bychom se ohlížet dozadu. Musíme jít kupředu, nezapomínat, co máme za sebou. A za sebou máme obrovskou, ne-realizovanou zásobu zkušeností sovětského socialismu, ve kterém byla národní otázka dobře promyšlená a z 99 % vyřešena. Ale i ona by byla stoprocentně vyřešena, kdyby si stranické špičky včas uvědomily potřebu vyřešit nastávající ekonomické problémy, mezi nimiž byly hlavně malé věci, kterých využili nepřátelé SSSR a sovětského socialismu. Nepřátelské síly rozsévají chaos a vedou k porážce těch a tam, kde nejsou vyřešeny každodenní potřeby člověka. Všechny nepokoje začínají malými věcmi! Slovanům mír a jednotu!

Zachovat slovanskou rodinu, její historický způsob života

V současném mezinárodním společenství jsou rodinné hodnoty zvrácené, nemorální, pošlapané. Rodina přestala být buňkou společnosti. Pouze ve slovanských rodinách jsou rodinné hodnoty na základě slovanských tradic zachovány na 99 %. V této souvislosti je v teorii slovanského socialismu nutné podrobně a všestranně vysvětlit, zdůvodnit a popsat vše, co souvisí se slovanskou rodinou, jejími hodnotami, tradicemi a obřady, rodovými základními výchozími body pro rodinu. Pro nás je velmi důležité zachovat slovanskou rodinu a její historický způsob života, protože silná rodina je zárukou zachování a posílení slovanské civilizace jako celku. V teorii slovanského socialismu musí být jasně zdůvodněno proč slovanské státy odmítají manželství osob stejného pohlaví, která jsou anomálií lidské podstaty. V teorii slovanského socialismu a programu budování slovanského socialismu musíme zdůvodnit božský původ rodiny, který vylučuje anomálie v povaze člověka – Slovana. Naše odmítnutí manželství stejného pohlaví nesmí mít formu pronásledování, ponižování důstojnosti lidí s takovou anomálií a nesmí být trestné. Státní moc bez rozruchu a pompy a při zachování anonymity by se měla zabývat komplexní, vícestupňovou péčí o: psychologickou, antropologickou, morální, ideologickou a další léčbu v mezích zákona. Jinak to být nemůže! Slovanům mír a jednotu!

Finance ve slovanské socialistické společnosti

Celý mezinárodní finanční systém je postaven na lichvářském principu. Lichvářské banky zotročily národy, proměnily je v otroky, ve věčné dlužníky. Tyto dluhy se předávají z generace na generaci. Moderní lichvářští bankéři již začali zotročovat děti. Pod rouškou výuky finanční gramotnosti, stejně jako výuky dětí od páté třídy správnému sexuálnímu životu, začíná materiální rozvrat vědomí a duše školáků, formování individualismu v jejich myslích a du-

ších, touhy po hromadění a následně krvežíznivosti a krutosti. Jedná se o zločin proti lidstvu a lidskosti ze strany bankéřů – lichvářů.

Dnes diktují banky svou vůli vládám, jsou to banky, které staví na první místo své obchodní zájmy a svými rozhodnutími ovlivňují vývoj ekonomiky nezávislých států. Slovanský socialismus má plnou příležitost rozbít a zrušit systém lichvy. Všechny banky budou podřízeny státní moci a nebudou pracovat v zájmu svých čistě obchodních zájmů, ale v zájmu svého státu a lidu. Nebudou při rozvoji ekonomiky diktovat svou vůli. To znamená, že na území slovanského státu, který se stane součástí slovanské federace, a neslovanských států, které se k němu připojí, nebudou existovat žádné zahraniční banky. Máme sovětské zkušenosti s bankovním systémem, zkušenosti bank s financováním a obsluhou hospodářství i vlastních občanů.

Slovanský socialismus si klade za cíl vybudovat finanční systém tak, aby sloužil jako podpůrná součást rozvoje ekonomiky slovanského socialismu a jeho občanů. K tomu stačí mít průmyslovou a stavební banku, agrární banku, všeobecnou banku (pro státní zaměstnance: státní správce, vědu a vzdělávání, zdravotnictví, kulturu a sport, pro jednotlivce), které budou kontrolovány Národní bankou. Musí existovat přijatelná úvěrová politika vyhovující právníkům a fyzickým osobám. Vklady fyzických a právnických osob by neměly pracovat v zájmu banky, ale obecně v zájmu socialistické společnosti. Vklady jednotlivců by měly být děděny bez jakýchkoli překážek z generace na generaci, a banky by neměly mít právo nakládat s nimi podle svého uvážení. Slovanům mír a jednotu!

Poznámka redakce SV k Federálnímu svazu slovanských států: Nyní se zdá tato myšlenka jako sci-fiction a nereálnou, je ale třeba ji považovat za vhodnou představu pro vzdálenější budoucnost, kterou mohou uskutečnit až příští generace. Zvláště po neúspěchu současné kapitalistické a imperiální Evropské unie, jejíž rozpad již patrně začal po odchodu Velké Británie z tohoto nereformovatelného společenství pod diktátem Německa a Francie na úkor menších států.

Poznámka redakce k marxismu: Teorie a praxe socialismu představuje velmi širokou oblast. V každé zemi je zákonitě ovlivněna historickým vývojem každé jednotlivé země, jejími morálními hodnotami a stupněm její hospodářské vyspělosti. Proto jsou pochopitelné diskuse kupříkladu o socialismu s čínskými rysy a podobně. Slovanský socialismus je též použitím myšlenek socialismu v historických, duchovních a hospodářských podmínkách slovanských národů.

Stranu 3 připravil a redigoval Jan Jelínek

Neušlo nám

■ Fašisti neprojdou

Ministerstvo obrany Běloruska uvedlo, že v souvislosti s protestními akcemi v zemi bere pod ochranu a obranu monumenty a pomníky. Na znamení zármutku, smutku a vzpomínky na válku byly v zemi postaveny tisíce memoriiálů a památníků, které vždy byly a jsou posvátnými místy. „K nim vždy přicházeli lidé, aby se poklonili, pomodlili a položili květiny padlým obráncům vlasti! My, vojáci, nedopustíme znesvěcení těchto míst, na nich nemůže být místo pro fašismus! Nemůžeme se klidně dívat, jak pod vlajkami, pod nimiž fašisté organizovali masakry Bělorusů, Rusů, Židů a zástupců jiných národností, se dnes na těchto posvátných místech organizují akce. To nemůžeme dopustit,“ uvádí se ve zprávě běloruského ministerstva.

sputniknews.com

■ Válku na Kavkaze začala Gruzie

Tak zní hlavní závěr mezinárodního vyšetřování. Zpráva mezinárodní nezávislé komise byla zveřejněna v Bruselu. Vyšetřování řídila veteránka švýcarské diplomacie Heidi Taliavini. Na přípravě dokumentu se podílelo 30 evropských vojenských a civilních expertů v oblasti dějin a jurisprudence. Vyšetřování si nevytklo za cíl stanovit konkrétní viníky konfliktu, zdůrazňují experti. Hlavním úkolem podle nich bylo najít „příčiny a kořeny“ války, jejímž výsledkem se stalo odtržení Abcházie a Jižní Osetie od Gruzie. Ve zprávě se zdůrazňuje, že Gruzie použila sílu v Jižní Osetii navzdory mezinárodním zákonům a před začátkem operace se ruská vojska neúčastnila žádných bojových akcí. Experti z komise zhodnotili i současnou situaci na jižním Kavkaze. Podle nich je i nadále pravděpodobnost další konfrontace v regionu značná.

irucz.ru

■ USA narazily v OSN

Z 15 členů se pro prodloužení embarga proti Íránu kromě USA vyslovila jen Dominikánská republika. Proti byly Rusko a Čína, zbylé země se zdržely. Zbrojní embargo, zakotvené v jaderné dohodě Íránu se světovými mocnostmi z roku 2015, má vypršet 18. října. Prodloužení zákazu však v Radě bezpečnosti OSN narazilo, hlasování je považováno za diplomatickou prohru USA.

seznamzpravy.cz

■ Byl jsem zde – rudoarmějce

Mezinárodní multimediální tiskové centrum MIA „Rusko dnes“ pořádalo on-line konferenci, na které představilo ruské vydání knihy autorky Karin Felix „Zde byl...“. Kniha pojednává o nápisích zanechaných na stěnách Říšského sněmu vojáků a důstojníků Rudé armády a o jejich osudech. Autorka byla více jak 22 let průvodkyní v Říšském sněmu.

ruskoepole.de

Stranu 4 připravili a redigovali
Miroslav Havlík a Jan Jelínek

SVĚT KOLEM NÁS ● SVĚT KOLEM NÁS ● SVĚT KOLEM NÁS

Vyzbrojování námořnictva jadernými zbraněmi

Ruské námořnictvo bude vyzbrojeno nadzvukovými jadernými útočnými zbraněmi a podvodními jadernými drony, které jsou podle ministerstva obrany v závěrečné fázi testování.

Prohlásil to v rámci Dne námořnictva ruský prezident Vladimir Putin na přehlídce ruského vojenského námořnictva, na které jsou pravidelně k vidění nejlepší ruské lodě, jaderné ponorky a námořní letectvo. Putin často mluví o nové generaci ruských jaderných zbraní, které jsou jedinečné a mohou zasáhnout téměř cokoli na světě.

Mezi zmíněnými zbraněmi jsou podvodní jaderný dron Poseidon a nadzvuková raketa Cirkon schopná zasáhnout námořní a po-

zemní cíle a dosahovat až devítinásobku rychlosti zvuku. Nadzvukové rakety kvůli kombinaci jejich rychlosti, manévrovacím schopnostem a výšce letu lze jen obtížně sledovat a zachytit. Putin v projevu uvedl, že potenciál ruského námořnictva, které letos získá 40 nových plavidel, roste. Neupřesnil, kdy bude armáda vybavena novými nadzvukovými raketami, naznačil ale, že tento okamžik se blíží.

Ministerstvo obrany uvedlo, že testování ponorky Belgorod, která jako první bude schopná nést drony Poseidon, je v plném proudu a testování zbraňových systémů se blíží ke konci.

Prezident Vladimir Putin podle ČTK vloni pohrozil rozmístěním

Ruské válečné lodě pluly v Kronstadtu poblíž Petrohradu – Leningradu
FOTO – ČTK/AP

nadzvukových raket na lodě a ponorky, které by se mohly skrývat mimo teritoriální vody Spojených

států, pokud USA umístí jaderné zbraně středního dosahu v Evropě.
(rom)

Rusko postaví jaderný ledoborec

Dvě ruské společnosti podepsaly dohodu o výrobě nejvýkonnějšího jaderného ledoborce na světě, který by měl pomoci posílit obchod Severní mořskou cestou, napsala agentura Reu-

ters. Nový ledoborec se má jmenovat Lider.

Pracovat na něm budou firmy Atomflot, dceřiná společnost ruské jaderné skupiny Rosatom, a loděnice Zvezda, které

patří konsorciu vedenému ropnou společností Rosněft. Prezident Vladimir Putin prohlásil, že arktická lodní trasa podél ruského severního pobřeží by mohla konkurovat Suezskému

průplavu jako rychlejší obchodní trasa mezi Evropou a Asií. Ledoborec bude schopen rozbít led tlustý až čtyři metry. Plavidlo by mělo být dokončeno v roce 2027.

Dopis prezidentovi Běloruska

Prezídium Běloruského slovanského výboru (BSV) zaslalo 28. srpna dopis prezidentovi Běloruské republiky Alexandru Grigorjeviči Lukašenkovi a běloruskému lidu. V dopise ujišťuje, že výbor nepodporuje žádný neústavní orgán, který vyzývá ke konání nových „prezidentských voleb“ a požadavky, aby legitimně zvolený prezident republiky jednal o předání moci samozvanému „koordinačnímu výboru“.

BSV vyzývá všechny pouliční protestující, aby přestali, ukončili chaos a začali spolupracovat a budovat. BSV podporuje všech-

na zákonná opatření úřadů k zachování a posílení pořádku v zemi. Zároveň dáváme k posouzení prezidentovi Běloruské republiky následující návrhy:

- Dočasně pozastavit bezvívazový režim se zeměmi EU.
- Okamžitě zintenzivnit komplexní práci na vytvoření rovnoprávného Svazu slovanských republik na základě Smlouvy o svazovém státě Běloruska a Ruska.
- Od ledna 2021 pozastavit až do přijetí nové Ústavy Běloruské republiky platnost smlouvy systému kontraktního zaměstnávání ve veřejných závodech, továrnách a podnicích jako otrockého

systému, který snižuje důstojnost pracujícího člověka, zhotovitele hmotných statků.

- Od 1. října 2020 zrušit bankovní poplatky od fyzických osob, které občanům Běloruska zbytečně odnímají peníze.
- Přeměnit úřednicko-byrokratický Výbor státní kontroly na Lidovou kontrolu Běloruské republiky.
- Před inaugurací svolat uzavřenou schůzku ředitelů velkých závodů, továren a podniků na téma stávky a kontraktního systému nábory do práce.
- V nejbližších dnech pozvat k rozhovoru vedení politických

stran a organizací, podporujících prezidenta. Cílem je zapojit je do procesu soudržnosti společnosti a stabilizace veřejného života v zemi.

- Zastavit nepřetržité proudy reklamních lží na všech televizních kanálech. Vytvořit samostatný reklamní kanál anebo pouštět reklamu pouze v určitý čas na jednom z televizních kanálů. Lidská trpělivost není nekonečná.

Tato navržená opatření urychlí obnovení jednoty a soudržnosti běloruské společnosti.

Mír a stabilitu v Bělorusku!
Mír a jednotu Slovanům!

Připomínka 76 let od Varšavského povstání

Na minutu se 1. srpna úderem 17. hodiny zastavil život ve Varšavě, kde si lidé připomněli 76 let od povstání proti nacistům. Rozezněly se sirény, byly zvony a řidiči v autech troubili. Na zavražděné povstalce, často velmi mladé lidi, vzpomínali na vojenském hřbitově Powonźki nejen politici, ale i sami účastníci ozbrojené vzpoury, která trvala přes dva měsíce.

Dvě účastnice povstání, Anna Przedpelská-Trzeciakowská a Wanda Traczyková-Stawska, odsoudily před zahájením vzpomínek aktuální krajně pravicovou kampaň proti stoupencům hnutí za zlepšení práv sexuálních menšin, kterou vedou politici z vládnoucí autoritářské národně konzervativní strany Právo a spravedlnost (PiS) nebo někteří duchovní katolické církve.

Pochodu při příležitosti 76. let od vypuknutí protinacistického Varšavského povstání na přelomu léta a podzimu 1944 se v hlavním městě Polska zúčastnily tisíce lidí
FOTO – ČTK/AP

Německé velvyslanectví ve Varšavě stejně jako v uplynulých letech stáhlo vlajku na půl žerdi. Zástupci ambasády na Twitteru

vysvětlili, že se tak stalo na znamení „hluboké bolesti i studu kvůli krutému zločinu německého okupanta ve válce s obyvateli Var-

šavy během Varšavského povstání“.

Do povstání, největšího jednorázového aktu odboje v nacisty okupované Evropě, se ve Varšavě zapojilo 40 000 až 45 000 lidí vedených podzemní Zemskou armádou (Armia Krajowa). Mnoho šancí na úspěch povstalců neměli vzhledem k tomu, že byli na rozdíl od okupantů špatně vyzbrojeni.

Během 63 dnů trvajících bojů zemřelo 16 000 až 18 000 povstalců a zhruba 180 000 civilistů. Po porážce povstání asi 550 000 obyvatel Varšavy muselo opustit své domovy, část z nich byla později odvezena do koncentračních táborů nebo na nucené práce do Německa. Nacisté město zbořili a spálili, srovnali se zemí historické budovy a kostely, celé Staré Město, knihovny, muzea a archivy...
(ČTK)

HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE

Mladičovo odvolání proti doživotí

V Haagu začalo 25. srpna odvolací řízení v procesu s bývalým velitelem armády bosenských Srbů Ratkem Mladičem, kterého před třemi lety odsoudil Mezinárodní trestní tribunál pro bývalou Jugoslávii (ICTY) na doživotí za několik zločinů včetně genocidy. Začátek jednání byl několikrát odložen, naposledy v dubnu kvůli pandemii.

ICTY uložil Mladičovi nejvyšší možný trest v listopadu 2017. Tribunál ho tehdy uznal vinným v 10 z 11 bodů obžaloby včetně genocidy v souvislosti s údajným srebrenickým masakrem z července 1995, terorizování civilistů při obléhání Sarajeva a zločinů proti lidstvi. Ale skupina západních odborníků 18. září 2003 ústy vedoucího představitel OSN v Bosně a Hercegovině P. Corwina vydala

prohlášení o nespolehlivosti oficiálních údajů o počtech údajně Srby povražděných muslimů v Srebrenici: „Číslo 7000 (v roce 2009 už přes 8000) je krajně zveličené bez nezbytných důkazů. Děláním pomníku na základě falzifikovaných údajů jako by mělo do nekonečna prodlužovat regionální nenávist a nedůvěru a úmyslně trestá jen jednu skupinu obětí v bosenské občanské válce. Události ko-

lem Srebrenici, díváme-li se na ně nezaújatě, dělají v oblasti hřbitov jak Srbů, tak i muslimů. Pomník přehnaně zveličovaného počtu jedné strany, nepomůže ani pravdě, ani cílům usmíření...“

Proti rozsudku ICTY se loni v březnu Mladič odvolal, ale stejně tak i žalobci. Odvolání nyní řeší soudci MICT, justičního orgánu OSN se sídlem v Haagu.

(ČTK)

Žádali demisi premiéra Bulharska

Tisíce Bulharů se 2. září před sídlem parlamentu v Sofii sešly na jedné z největších demonstrací požadujících odstoupení premiéra Bojka Borisova. Prezident Rumen Radev v parlamentu vyzval jeho vládu k odstoupení a apeloval na poslance, aby návrh nové ústavy odmítli. „Nebyla to absence nové ústavy, co lidi přivedlo do ulic, ale nedostatek morálky ve vedení, rozpadání státnosti a korupce,“ uvedl.

Někteří demonstranti házeli na budovu parlamentu vejce, jablka a odpadky. Také se snažili převrátit policejní auta a napadali policisty pepřovými spreji. Policie zadržela několik desítek lidí. Střety si vyžádaly i několik desítek zraněných. Policie při zásahu proti revoltujícím jim odstranila stany, ve kterých skoro dva měsíce blokovali dopravu v centru Sofie.

(AP, DPA)

Djukanović uznal, že prohrál volby v Černé Hoře

Černohorský prezident Milo Djukanović uznal neúspěch své Demokratické strany socialistů (DPS) v parlamentních volbách a je připraven odejít do opozice, oznámila rakouská televizní stanice ORF. Dosud opozič-

ní strany, které mají nyní v 81členném parlamentu většinu, už ohlásily, že chtějí jednat o sestavení vlády bez DPS.

Djukanović a jeho strana vládou Černé Hoře od roku 1991.

(ČTK)

Srbsko má od Číny systém protivzdušné obrany

Srbsko koupilo od Číny moderní systém protivzdušné obrany FK-3. Stalo se tak první evropskou zemí, která ho má. Ná kup byl podle serveru Danas zmíněn ve zprávě firmy Jugoimport SDPR, srbské státní společnosti pro obchod se zbraněmi. Dojednali ho prezidenti obou zemí, Aleksandar Vučić a Si Ťin-pching.

„FK-3 dokáže ničit cíle do vzdálenosti 100 kilometrů až ve výšce 27 kilometrů,“ sdělil portál. Dodal, že Srbsko koupilo tři baterie. Každá z nich může odpálit až dvánáct raket na šest cílů zároveň. Jugoimport loni dovezl zbraně či vojenský materiál za 620,3 milionu

dolarů (14 mld. Kč). Kromě systému FK-3 z Číny pořídil také šest průzkumných a útočných dronů CH-92A s laserem naváděnými střelami. I v tomto případě šlo o první dodávku do Evropy.

Srbsko mělo dosud zbraně domácí provenience nebo z Ruska. Jde o stíhačky MIG-29, vrtulníky, tanky a bojová vozidla pěchoty, mnohé z výzbroje bývalého Sovětského svazu. Jugoimport loni uzavřel několik smluv na jejich modernizaci. Koupil také několik francouzských lehkých protiletadlových kompletů Mistral 3.

Stranu 5 připravila a redigovala Nataša Weberová

Dráha z Budapešti do Bělehradu – součást Hedvábné stezky

Maďarsko dostane od Číny půjčku na železnici z Budapešti do Bělehradu. Podepsání úvěrové smlouvy oznámil maďarský ministr financí Mihály Varga. Projekt za 2,1 miliardy dolarů (53,1 miliardy korun) je součástí čínského plánu takzvané nové Hedvábné stezky.

Jedná se o první takovou dopravní infrastrukturu v Evropské unii. Peking počítá s tím, že po této železnici bude dopravovat zboží z Řecka do západní Evropy. Klíčové části projektu na Balkáně ale zatím chybí. Varga ve videu na svém facebooku řekl, že čínská půjčka má pevnou úrokovou sazbu a obsahuje možnost předčasného splacení úvěru. Vicepremiér Zsolt Semjén předložil zákon, na jehož základě by byly veškeré údaje ve smlouvách na tento infrastrukturní projekt na deset let tajné. Účelem mělo být co nejdříve podepsat úvěrovou smlouvu s čínskou Exim Bank.

„Máme úvěrovou smlouvu, která je pro Maďarsko výhodná a bezpečná,“ konstatoval Varga.

Ilustrační foto

Zdroj Pixabay

„Podmínky půjčky jsou příznivé vzhledem k současným podmínkám financování dluhu,“ dodal. Zhruba 85 procent peněz na projekt pochází z čínského úvěru, zbytek poskytne Maďarsko, řekl ministr financí. Železniční spojení mezi Budapeští a Bělehradem má být hotovo do roku 2025.

Čína, Srbsko a Maďarsko podepsaly memorandum o železniční

trati již v roce 2014. Srbský úsek se začal stavět předloni. Bělehrad si na něj od Pekingu půjčil 297,6 milionu dolarů. Železnice z Budapešti do Bělehradu, financovaná z veřejných peněz, představuje druhý nejdražší projekt Maďarska po rozšíření jaderné elektrárny Paks o další dva bloky, které má postavit ruský koncern Rosatom.

USA zvyšují vojenskou přítomnost v Polsku

Zvyšování vojenské přítomnosti USA v Polsku nahrává eskalaci napětí u západních hranic Ruské federace, oznámila mluvčí ruského ministerstva zahraničí Maria Zacharovová v souvislosti s podepsáním dohody o zvýšení vojenské přítomnosti USA v Polsku.

Tyto země podepsaly dohodu o rozšíření spolupráci v obranné sféře, ve které jsou položeny základy pro dodatečné zvyšování americké vojenské přítomnosti na polském území. Plánuje se zvýšení celkového počtu amerických vojáků v Pol-

sku o tisíc lidí, kteří doplní aktuálních 4,5 tisíce vojáků USA. Dokument stanovuje rozvoj přední velitelsko-štábní struktury Ozbroyených sil USA a center bojové přípravy, vytvoření podmínek pro rozmístění

jednotek vojenského a transportního letectva, bezpilotních aparátů, sil speciálních operací a také prvky podpory a týlového zabezpečení, poznamenala Zacharovová.

sputniknews.com

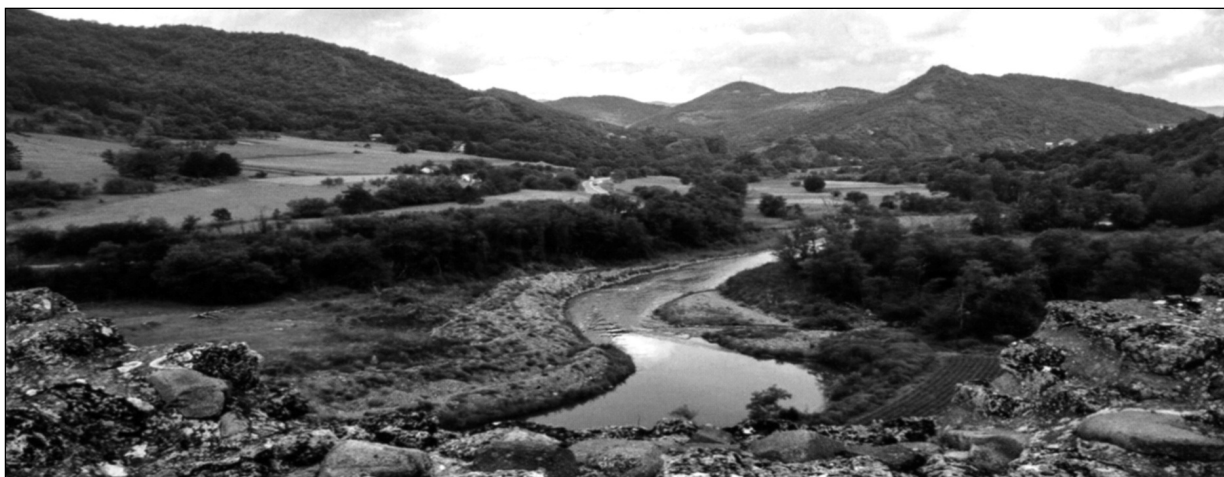
Slovanské bratrství 2020

Vojenských cvičení „Slovanské bratrství“ se tradičně účastní vojáci Ruska a Běloruska.

Letos se potkají na území Běloruska. Přípravu cvičení spolu telefonicky probírali náčelníci generálních štábů Ruska a Běloruska

Valerij Gerasimov a Alexandr Volfovich. Posoudili též současný stav vojenské spolupráce a dohodli se na běloruské účasti na strategických štábních hrách „Kavkaz 2020“, které se budou konat v Rusku.

tass.ru

Deževska dolina ukrývá největší tajemství srbské historie. Je to rodiště svatého Sávy a sedmi srbských králů. Příště podrobnější informace a toto z časopisu Srbska řeč – srbské menšiny v ČR. Řídí Branka Kubešová Červen-srpen 2020

KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA

Kulturou za porozumění mezi národy!

Učit mládež vážit si kulturního dědictví nejen svého národa, ale mít úctu i ke kulturním hodnotám druhých národů. To byla myšlenka

4. Mezinárodního dětského a studentského uměleckého festivalu PRAHA 2020. Tentokrát nazvaného – **UMĚNÍ V KARANTÉNĚ**,

konaného ve dnech 21. – 22. 8. 2020 v kongresovém centru Praha. Kresby dětí byly vystaveny na panelech a bylo na co se dívat. Krom

kreseb byly i ozdobené roušky. Při procházení mezi panely měl člověk nádherný pocit takové sounáležitosti. Soutěže se zúčastnily děti národů

žijících v České republice – Číny, Ruska, Ukrajiny, Běloruska, Německa, Arménie a samozřejmě i naše české děti.

Umění v karanténě

Ljuba Sizová přebírá diplom od předsedkyně česko-čínské asociace pro kulturu Li Munglin. Vlevo předsedkyně poroty Marie Preclíková, v pozadí pan Zhang Hong – Česko-čínská asociace pro kulturní výměny, z. s. Vpravo paní Monika Adi Vodáková – ředitelka společnosti Intercharm-production

Sedmiletá Katka Fotrová u panelu se svými obrázky i s obrázky své příbuzné Markéty Goisové (9 let)

Výroba roušek

Na festivalu zazpíval i soubor VSČZS „Kozáci Vltavy“

Závěrečná fotografie. Zleva pan dr. Petr Vašíček – Evropská unie umění. Všechny děti se závěrečného předávání diplomů nemohly zúčastnit

Obří důlní vozy odolávají sibiřským zimám i díky českým motorům

Plzeňská škodovka a její ruská sesterská společnost Sibelektrop- rivid úspěšně dodaly pohony a motory pro obří důlní vozidla. Výsledkem spolupráce budou vozidla o nosnosti 90 tun, která odolávají i sibiřským zimám.

„Jde o skutečné kolosy, které využívají těžbařské firmy pro převoz materiálu v povrchových dolech – uhelných, rudných nebo diamantových, zejména v sibiřské části Ruska,“ vysvětluje obchodní manažer Škody Electric Viktor Vachata. Škodovacké zařízení ještě před za-

háněním sériové dodávky podstoupilo právě na nehostinné Sibiři tvrdé zkoušky. Dva prototypy byly nejprve důkladně otestovány na zkušebně plzeňské Škody. Poté je výrobce namontoval do dvou vozů a ty testoval během podzimu a zimy v provozu v uhelném dole v sibiřské části Ruska.

Že česká technika obstála, dokazuje i fakt, že plzeňská firma poté mohla zahájit dodávku série dalších deseti pohonů a motorů pro další důlní vozidla a zakázku úspěšně završila v letošním roce.

„První prototypové vozidlo je v provozu od listopadu roku 2018, má najeto více než 100 tisíc kilometrů bez závad na trakčním pohonu,“ říká Viktor Vachata.

Pro současnou dodávku do Ruska museli technici vyřešit řadu problémů, které souvisely s nesmírně náročnými podmínkami, ve kterých budou důlní vozidla sloužit. „Vozy musí snést i horší, než padesátistupňové mrazy, odolávat dlouhodobě velké prašnosti a značné provozní zátěži. Náročným požadavkům zákazníka jsme mohli

vyhovět jen díky špičkové práci našich specialistů a vlastním výzkumným a vývojovým kapacitám,“ uvedl Viktor Vachata.

Důlní vozidlo běloruské firmy Belaz, která je finálním výrobcem, slouží s českým pohonem v uhelném dole v Kemerovské oblasti. Jeho nosnost je 90 tun, což pro inspiraci představuje váhu asi 76 malých osobních aut nebo 23 slonů indických. Vozidlo je poháněno pomocí dvou AC trakčních motorů, každý o výkonu 3600 kW. Délka vozu přesahuje deset metrů, výška čtyři

metry a šířka šest metrů. Pro plzeňskou škodovku však není tato dodávka pro důlní průmysl první svého druhu. V minulosti například spolupracovala na výrobě obřích nákladních vozidel s americkou společností Caterpillar. Americkému zákazníkovi z Plzně v minulých letech dodali několik set motorů. Dodávky pro Belaz jsou však výjimečné v tom, že česká strana spolu s firmou Sibelektrop- rivid dodává kompletní elektrický pohon včetně trakčních měničů a generátoru.

JAROSLAV SVOBODA

Historie Tatry nejsou jen nákladáky, ale i jedno světové prvenství

Kopřivnická automobilka patří k nejznámějším českým strojírenským podnikům a může se také pyšnit nejdelší nepřetržitou tradicí výroby kolových dopravních prostředků na světě. A právě letošní červen byl časem, kdy si připomněla 170. výročí svého vzniku.

Během posledních let si Tatra připomněla několik historických milníků. V roce 2017 to bylo 120 let od vyrobení prvního osobního automobilu se spalovacím motorem, o rok později 120 let od vzniku prvního motorového nákladního vozu. Loni si připomněla 100 let existence značky Tatra a leto- počet 2020 je již 170. rokem existence firmy. Několikrát v minu-

losti sice změnila obchodní jméno i vlastníky, ale kontinuita výroby dopravních prostředků i lokace továrny zůstávají neměnné.

Všestranná firma a slavná značka

Kopřivnická společnost je jedním z nejstarších výrobců dopravních prostředků s nepřetržitou historií na světě a také jedním z nejstarších výrobců nákladních a osobních vozů se spalovacími motory v historii. V červnu roku 1850 se začaly psát dějiny společnosti, která je dnes známá jako Tatra Trucks. Tehdy v Kopřivnici místní rodák Ignác Šustala začal se svým podnikáním, nejprve se věnoval výrobě kočárů a bryček, později přibyla ještě výroba železničních vagonů. V roce 1897 ve firmě s novým majitelem vznikl

první osobní automobil nesoucí jméno Präsident, o rok později i první motorový nákladní vůz. V roce 1904 majitelé přenesli administrativní sídlo kopřivnického výrobce do Vídně a postupně se pro jeho vozy vžilo označení Nesseselsdorfer Automobile odvozené od německého pojmenování Kopřivnice.

Nová doba, nová značka

Zásadním pro historii společnosti se stal konec první světové války. Podle zákona o tzv. nostrifikaci nové Československé republiky bylo administrativní sídlo firmy přemístěno zpět do Kopřivnice, a ta začala používat české označení Kopřivnická vozovka. Navíc od roku 1919 automobily vyrobené v Kopřivnici nesou značku Tatra, která vznikla během

poválečných testů ve slovenských Tatrách. V názvu firmy se označení Tatra objevilo až v roce 1927.

Jedním z důležitých milníků historie firmy TATRA je rok 1923. Světoznámý konstruktér Hans Ledvinka tehdy navrhl systém podvozku známého jako „tatrovácká koncepce“, který je tvořen centrální nosnou rourou a výkvy- nými nezávisle zavěšenými polonápravami.

Aerodynamické unikáty

Dalším zásadním zápisem Tatrovky do dějin automobilismu před druhou světovou válkou byly slavné aerodynamické automobily. TATRA jako první na světě začala ve 30. letech sériově vyrábět a prodávat osobní vozy s aerodynamickými karosériemi, jednalo se o slavné modely T 77, T 87

a T 97. Věnovala se však i výrobě nákladních automobilů, šlo především o velmi rozšířené typy T 27, T 82, T 85 či T 72. Ty mimo jiné tvořily páteř výzbroje čs. armády a uplatnily se i v dalších zemích.

Tatra však vyráběla i vozidla pro železniční dopravu, příkladem je jedinečný motorový vůz M 290 Slovenská strela, která se dochovala dodnes.

Firma se však věnovala i produkci letadel a leteckých motorů. Příkladem jsou sportovní letadla řady T 101/201, jež byla přímými předchůdci slavných čs. poválečných letounů Zlín. Typ T 101 dokonce držel svého času čs. rekord v překonání vzdálenosti, když s ním jeho posádka v roce 1938 doletěla až do súdánského Chartúmu.

JAROSLAV SVOBODA

HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE

Polský vlastenec – generál Zygmunt Berling

Životní příběh Zygmunta Berlinga začal jako u mnoha jiných polských vlastenců jeho generace. Narodil se 27. dubna 1896 ve vsi Limanová v rakouském záboru Polska do rodiny železničáře Michala Berlinga a jeho ženy Aurelie. Vyrůstal mezi čtyřmi sourozenci (dva bratři, dvě sestry). Po obecné škole začal studovat na gymnáziu v Novém Sadci (Nowy Sącz). Maturitní zkoušku složil těsně před vypuknutím první světové války. Nadšen možností sjednocení a osvobození Polska vstupuje do polských legií Józefa Piłsudského, formovaných pod dohledem Rakouska-Uherska. Zygmunt svojí cílevědomostí a sebevědomím se brzy vypracoval na poddůstojníka. Po absolvování důstojnické školy se v listopadu 1916 stává podporučíkem. Ve stejné době vydávají německo-rakouští okupanti prohlášení o nezávislosti Polského království, ale pouze na území záboru carského Ruska.

K výkonu moci ustavena polská Prozatímní státní rada. Piłsudski řídil její vojenský výbor, připravující polskou vojenskou sílu (Polnische Wehrmacht) ku nasazení po boku centrálních mocností. Odmítnutí složení přísahy „spojencům“ od mužstva vrcholilo tzv. přísahovou krizí z 11. července 1917. „Vzbouřenci“ skončili v německých zajateckých táborech. Ostatní jsou sešlupeni v Polský pomocný sbor a umístěni do zálohy v rakousko-uherském úseku východní fronty, odkud se pod velením plukovníka J. Hallera probili na ruskou stranu v únoru 1918. Ti, jimž se to nezdařilo, byli po krátkém zajištění zařazeni přímo do služby v c. a k. armádě. To byl i Berlingův případ.

Aby měl Piłsudski alibi, Němci jej umístili do fešácké internace. S jejich podporou 11. listopadu 1918 dorazil do Varšavy, kde mu Regentská rada (nástupce Prozatímní státní rady) holdovala jako suverénu polského státu. Z tohoto údobí vyniká Piłsudského protiruská a protisovětská avantýra z jara 1920, která skončila protiofenzívou Rudé armády. Ta byla pro změnu zastavena u Visly

zásluhou polských velících generálů (T. Rozwadowski, J. Haller, W. Sikorski, W. Zagórski) a ne vojenského diletanty Piłsudského, jak začali tvrdit jeho podporovatelé. Ten nezapomněl, což se ukázalo po jím vedeném státním převratu (květen 1926), kdy byl v Polsku instalován autoritativní tzv. sanační režim.

Generál Z. Berling (sedící) podepisuje prohlášení sjezdu slovanských vojáků v Moskvě. Po jeho levici stojí sovětský generál A. S. Gundorov (předseda Vseslovanského výboru) a generál L. Svoboda. FOTO – ARCHIV

Toto prožíval Zygmunt Berling od konce roku 1918 jako důstojník pěchoty pravidelného Vojska polského. Velitel rotě a praporu. V únoru 1920 je povýšen na kapitána. Uzávěřel svoje první manželství, po něm se oženil ještě dvakrát. Z těchto vztahů vzešlo pět dětí. S přestávkami studoval práva na Jagellonské univerzitě v Krakově. V letech 1923 – 1925 byl posluchačem Vysoké školy válečné. Při státním převratu stanul na straně sanace, umožňující mu pokračování kariéry. Působil v armádních štábních funkcích a krátce i na ministerstvu vojenských záležitostí. V hodnosti podplukovníka od podzimu 1932 zastával velitelský post u pěších jednotek na úrovni pluku. Kvůli problematickým vztahům s nadřízenými a chaotickému rozvodu druhého manželství opouští v polovině roku 1939 armádu.

Stále více začal být zřejmý idiotismus dosavadní „velkomocenské“ politiky sanačního režimu, jež polský národ přivedl k martyriu let

1939 – 45. Polsko se dostalo do zoufalého geopolitického postavení. Prakticky ze tří stran jej obklopovalo hitlerovské Německo. Z východu pak Sovětský svaz s dvaceti roky rozporuplných vztahů. Chvástivé projevy od předních následovníků zemřelého Piłsudského, generálního inspektora vojska maršála E. Rydz-

Śmiglyho a ministra zahraničních věcí J. Becka, nemohly změnit nepřipravenost na německý útok, zahájený 1. září 1939.

Berling, zaměstnaný ve varšavském Státním účetním úřadu s ním evakuoval na východ meziválečné Polské republiky. Nejprve do Brestu a potom do Vilna (Vilnius). V souvislosti s nástupem sovětských jednotek do tohoto prostoru po 17. 9. 1939 byl zatčen orgány NKVD. Do června 1941 prošel různými jeho zařízeními. Rozhodnutí přijmout spolupráci se sovětskou rozvědkou ho prý mělo uchránit od katyňského osudu... Den 30. 7. 1941 přinesl navázání diplomatických styků mezi Sovětským svazem a polskou vládou v Londýně, již předsedal generál W. Sikorski (zemřel za podivné letecké havárie na Gibraltaru o dva roky později). Umožňovalo to propuštění Poláků zadržovaných z politických příčin v sovětských věznicích a nápravných táborech (gulag). Počalo budování polské armády generála W. Anderse. Podplukovník

Z. Berling byl určen náčelníkem štábu 5. divize a poté v Krasnovodsku řídil evakuační základnu. Odmítl odchod Andersových oddílů ze SSSR do Íránu k Britům. Polní soud Polských ozbrojených sil na Západě Berlinga v červenci 1943 odsoudil v nepřítomnosti za dezerci k trestu smrti.

Už dříve navázal kontakty s představiteli Svazu polských vlastenců (SPV) v Moskvě, od července 1944 Polský výbor národního osvobození (PVNO). Stal se členem představenstva, ale trvalé spory s polskými komunisty zhatily na podzim 1944 jeho případné politické ambice. Ale ve druhém čtvrtletí roku 1943 se zúčastnil jednání se sovětskými vládními činiteli o vytvoření nových polských vojenských útvarů. Z iniciativy SPV byl povýšen na plukovníka a v srpnu na generálmajora. V říjnu 1943 velel 1. pěší divizi, nesoucí jméno polského hrdiny Tadeusze Kosciuszka. Po Čechoslovácích druhé jednotky protihitlerovské koalice na východní frontě. Od března 1944 stanul v čele polské 1. armády. Náležel k delegátům sjezdu slovanských vojáků, pořádaném Vseslovanským výborem (23.–24. 2. 1944).

Urputnost, s níž se bojovalo na německo-sovětském válčišti se nedá srovnávat s žádným jiným bojištěm druhé světové války. Jednu z nejimpozantnějších pozemních bitev při porážce hitlerovského Německa představuje operace „Bagration“, zahájená 23. 6. 1944. Během 70 dní sovětská vojska postoupila od východu Běloruska ke břehům Visly! Rozvrátila postavení německé skupiny armád „Střed“ a podstatně nepřátelské uskupení obklíčila. Ofenzívy se v rámci 1. běloruského frontu maršála K. K. Rokossovského zúčastnila také 1. polská armáda. Fronta se posunula na území Polska, kde v letech 1944 – 45 padlo na 600 tisíc sovětských vojáků. Všeličový hněv proti Německým okupantům v polském hlavním městě zažehl povstání (1. 8. – 2. 10. 1944), řízené největší podzemní odbojovou organizací Zemskou armádou (ZA), orientovanou na polskou londýn-

skou vládu. Rozumné hlasy ve vedení ZA, aby otevřené vystoupení začalo až po dosažení pravobřežní čtvrti Varšavy Pragy Rudou armádou, nebyly vyslyšeny. Jakákoliv koordinace se Sověty nebo „Berlingovými zrádci“ byla odmítána.

Odpor obklíčených Němců v Bělorusku, Pobaltí a na přístupech k Varšavě neochaboval. Spolu s rozvrácenými dopravními tepnami to pro veliké vzdálenosti od týlového zázemí zpomalovalo sovětskou operační činnost. „Vojska pravého křídla urazila za nepřetržitých bojů 600 kilometrů. Napínala poslední síly, aby splnila úkol vrchního velení,“ zmiňuje ve své knize Povinnost vojáka K. K. Rokossovskij. Dne 14. 9. 1944 byla osvobozena Praga. Části 1. armády uskutečnily výsadek přes Vislu do levobřežních varšavských čtvrtí, kde se po několik dní pokoušely udržet předmostí. K neúspěchu vedle uvedených skutečností, přispěly i některé velitelské chyby Berlinga. Ten je 1. 10. 1944 odvolán od 1. armády a posléze zbaven pozic v PVNO. V listopadu jeho příkazem odjíždí do Moskvy ke studiijnímu pobytu v Akademii generálního štábu ozbrojených sil SSSR.

Do vlasti se navrátil v únoru 1947. Obdržel hodnost divizního generála. Organizoval a vedl Akademii generálního štábu Polské lidové armády. V srpnu 1953 přechází do výslužby. Do roku 1970 pracoval jako vysoký ministerský úředník v resortech lesnictví a zemědělství pro skutečně národní stát Poláků. Zastával funkci předsedy Polského mysliveckého svazu či místopředsedy Svazu bojovníků za svobodu a demokracii. V říjnu 1963 byl povýšen na armádního generála ve výslužbě. Po odchodu na odpočinek napsal obšírné paměti (vydané r. 1991). Zemřel 11. července 1980. U příležitosti 40. výročí vítězství nad hitlerovským Německem (1985) byl ve Varšavě odhalen památník Zygmunta Berlinga. 4. 8. 2019 se stal obětí vandalismu. Podle vedení hlavního města Polska nebude obnoven.

VLADIMÍR MLEJNECKÝ

Jožka Jabůrková chtěla jistoty, nikoli milodary

„Nechceme milodary pro naše děti, chceme práci pro jejich rodiče.“ Tak zní jeden z citátů neprávem opomíjené komunistické političky, levicové novinářky a spisovatelky Jožky Jabůrkové, kterou před sedmdesáti osmi lety umučili nacisté. Bylo tomu sedmdesát osm let, kdy vyhasl život Jožky, bylo jí šestačtyřicet let.

Její život nebyl jak vystřižený z červené knihovny ani prvorepublikových nalakovaných filmů pro pamětníky. Byl tvrdý a ukazoval i stinnou stránku tehdejšího Československa, plnou sociální nerovnosti. Vyhasl 31. července 1942 v koncentračním táboře Ravensbrück. Lágr se nacházel nedaleko lázeňského místa Fürstenberg, asi 90 kilometrů severně od Berlína. V polovině května 1939 sem bylo převezeno přibližně 900 vězenkyň.

Ravensbrück byl od samého počátku určen výhradně pro ženy. Po-

čet vězňů v koncentračním táboře se neustále zvyšoval. Na konci roku 1942 tu bylo téměř 11 tisíc žen. V roce 1944 přišlo do tábora dalších 70 000 vězeňkyň. Do roku 1944 vzrostl počet žen v hlavním táboře na 26 700. Sem byly deportovány i ženy z vypálené obce Lidice. Děti, které se také dostávaly do tábora, byly zabíjeny a týrány nejdrastičtějšími způsoby. Děti, kterým bylo „dovolené“ žít, musely pracovat stejně těžce jako dospělí lidé. V blízkosti hlavního tábora byl v roce 1942 zřízen i koncentrační tábor Uckemark určený pro mládež. Z celkového počtu 132 000 žen a dětí, které prošly Ravensbrückem, zahynulo 92 000 lidí. Jožka byla zatčena hned v noci z 15. na 16. března 1939, nacisté ji uvěznil v Ravensbrücku, kde byla jednou z prvních českých vězeňkyň. I v koncentráku pracovala v protinacistickém odboji. Pomáhala dalším ženám, i lidickým, založila ilegální

Účastníci pietního aktu u pamětní desky na Jožku Jabůrkovou

FOTO – Vladka Francírková

komunistickou buňku, kterou řídila. To vše až do chvíle, než ji – ve věku 46 let – nacisté umučili. Jak nebezpečná byla Jožka pro fašisty a jejich

prísluhovače, je zřejmé z toho, že hned druhý den, po příchodu nacistů, byla zatčena. Jožku však nacisté nepokořili – ani na gestapu, ani později

v koncentračním táboře. Neprosila o milost. I v těchto pro nás nepředstavitelných podmínkách se nevzdala. Takové osobnosti, jako Jožka, jsou trvalou skvělou vizitkou komunistického hnutí. Sama Jožka zůstává vzorem. Pro novináře a novinářky svou schopností reflektovat problémy neprivilegovaných lidí. Pro politiky a političky svou aktivitou, zánětem, nezištností, svou skromností. Jožka je vzorem pro každého. Žila statečný život a obětovala se pro druhé. Pietní akt k výročí Jožčina umučení se uskutečnil u její pamětní desky v Ostravě – Vítkovicích. Připravil jej Levicový klub žen Jožky Jabůrkové působící v Ostravě a Městský výbor KSČM v Ostravě.

VLÁDKA FRANCÍRKOVÁ,
OV ČSBS GENERÁLA
MIKULÁŠE KONČICKÉHO,
OSTRAVA

Stranu 7 připravil a redigoval Jan Jelínek

LISTÁRNA • LISTÁRNA • LISTÁRNA • LISTÁRNA • LISTÁRNA • LISTÁRNA

Opravdoví vlastenci zemi cizákům neprodají

Prezident Alexandr Lukašenko mezi vojáky na cvičení u Grodna FOTO ČTK/AP

Policejní jednotky v minské ulici

FOTO – trinktanks.by

Minsk. Odhodlané ženy chtějí chránit a uchovávat Bělorusko a jeho klidný život FOTO REUTERS – VASILIJ FEDOSENKO

V Bobrujsku jsou pro batku – tatku Lukašenka a svou zemi neprodají FOTO: news – nt.ru

denta Vladimira Putina od zasahování v Bělorusku. Dosvědčuje to zachycený rozhovor, který předá ruské Federální bezpečnostní službě, který „jasně ukazuje, že jde o podvod. Žádná otrava nebyla,“ řekl Lukašenko. Dle šefa ruské civilní rozvědky Sergeje Naryškina jeho slova je nutné brát vážně a že v případě Navalného Moskva nemůže vyloučit zapletení „západních speciálních sil... Pokud to prezident Lukašenko řekl, znamená to, že k tomu měl náležité důvody. Pokud jde o mě, plně to připouštím,“ konstatoval Naryškin.

Nepokoje vyvolávají extremisté

Ministr zahraničí RF Sergej Lavrov 2. září sdělil novinářům: „Odsuzujeme nátlak, který se snaží vyvíjet na legitimní vládu Běloruska řada států, které poskytují podporu opozici, nespokojené s výsledkem voleb. Lavrov tím učinil nárazku na sankce přijaté pobaltskými státy a na sankce chystané EU. Podotkl, že v Bělorusku rozpoutává nepokoje „200 extremistů, vycvičených na Ukrajině“ a že Rusko nevidí důvod, aby jednalo s koordinační radou, založenou opozicí.

V Moskvě se konala 4. září porada ministrů obrany z bývalých sovětských republik. Jejich běloruský

Vyznání dívek v Minsku hlavě státu FOTO – Reindeer

(Dokončení ze s. 1)

Vytvořeny policejní zálohy

Běloruský nejvyšší soud 25. srpna odmítl žádosti opozičních kandidátů, aby neuznal výsledky prezidentských voleb, a to jak Svjatlany Cichanouské, tak dalších kandidátů, Andreje Dmitrijeva a Hanny Kanačkové. Podobně soudci nevyhověli stížnostem ostatních kandidátů. „Protože ústřední volební komise rozhodnutí o neplatnosti voleb nepřijala, stížnost Cichanouské o neplatnosti voleb nepodléhá rozhodnutí soudu, neboť podobné požadavky nepatří do kompetence soudu,“ zdůvodnil verdikt nejvyšší soud. Prezident Lukašenko požádal ruského prezidenta Putina o vytvoření „určité zálohy“ policejních sil, které použije jen v případě, že by se krize v zemi vymkla kontrole. „A já jsem to udělal. Domluvili jsme se také, že nebude použita, dokud se situace nevykme kontrole,“ řekl Putin. Pochválil běloruskou policii, že si vede v zemi dostatečně zdrženlivě. Kancelářka Merkelová se snažila telefonicky mluvit s prezidentem Putinem o těchto ruských zálohách. Ten to ale odmítl.

Bělorusko – odrazový můstek na Rusko

Obezřetný Lukašenko 28. srpna vyhlásil bojovou pohotovost poloviny běloruské armády z důvodů cvičení Severoatlantické aliance u běloruských hranic. Připomněl, že Aliance přesunula z Německa do sousedství Běloruska 18 amerických bojových letounů F-16. „Proto jsem

byl nucen reagovat. Nejsme idioti,“ poznamenal. „Bělorusko je jako obvykle odrazový můstek na Rusko. Je třeba zlomit tuto vládu, která tady je, a podsunout jinou, která se obrátí na cizí stát, aby poslali vojska a poskytl podporu. Potřebují tady trh.“ Ministři Evropské unie ukovali politickou shodu na možné sankce proti Minsku, zaměřené asi proti 20 lidem „na vysoké politické úrovni“, jimž se klade za vinu podíl na volebních podvodech a potlačování protestů. Lukašenko unijním pletichářům hodlá zasadit rázný odvetný úder. Vyzval vládu, aby vypracovala plán na přerušení dovozu přes Litvu, což je finančně zásáhne. „My jim ukážeme, co jsou sankce. Jestli se (Poláci a Litevci) doposud dostávali do Číny a do Ruska přes nás, tak teď budou létat buď přes Baltské nebo Černé moře, aby mohli obchodovat s Ruskem,“ řekl.

Nepotřebujeme cizí vlády

Zároveň Lukašenko, jenž měl nedávno 66. narozeniny, odmítl zahraniční zprostředkování běloruské krize. „Máme normální vládu vytvořenou podle ústavy. Nepotřebujeme žádné cizí vlády, žádné zprostředkovatele,“ pověděl ve Středisku pro strategické řízení ministerstva obrany. Telefonicky se spojil s Putinem a vyslovil přesvědčení, že situace v Bělorusku bude „brzy vyřešena“. Dmitrij Peskov, mluvčí Putina, prohlásil 31. srpna, že pokud vyslání ruských sil do Běloruska bude nezbytné, není třeba k tomu souhlas horní komory ruského parlamentu, protože s pomocí spojenců počítají

již ratifikované smlouvy. Situace dle Peskova vyslání těchto sil nevyžaduje. Běloruské úřady dále zadržely rozvratné osoby: Anatola Bokuna, organizátora stávk v exportním podniku Belaruskali, člena opoziční rady Sjarheje Dyleuska a Volhu Kavalkovou, spolupracovnici Svjatlany Cichanouské. Ta z litevského exilu hecuje opozici k neustálému tlaku

na prezidenta a vypsání nových voleb. Na její burcování stovky běloruských studentů 1. září bojkotovaly začátek školního roku a střádali podpisy pod výzvu, aby Lukašenko odstoupil. Ten jim vzkázal, že pokud nezasednou do školních lavic, povolá je do služby armáda. Studentský pochod v Minsku policie rozehnala a zadržela desítky lidí.

Premiér RF M. Mišustin v Minsku

Do Minsku přijel jednat s prezidentem Lukašenkem 3. září premiér Ruské federace Michail Mišustin. Prezident mu sdělil, že Poláci a Němci hovořili o podvrhnutí otravy vůdce ruské opozice Alexeje Navalného se záměrem odrazit prezidenta

protějšek Viktor Chronin tady prohlásil, že západní státy zahájily proti Bělorusku hybridní válku poté, co se jim nezdařilo v zemi provést „barevnou revoluci“. Řekl také, že svržení běloruské vlády též podporuje Česká republika, informovala agentura TASS. Prezident A. Lukašenko znovu obvinil cizí země včetně ČR, Polska a Ukrajiny a také USA, že ovlivňují protesty namířené proti němu. V Litvě poblíž hranic Běloruska zahájily 4. září cvičení vojenské jednotky USA. Měli se k nim připojit o síle asi 1000 mužů příslušníci armád Francie, Itálie, Německa, Polska a dalších zemí.

JAN JELÍNEK, MIROSLAV HAVLÍK, ČTK, TASS, AFP, DPA, CCN

Snaha zopakovat scénář Majdanu

Není to poprvé, kdy se USA za pomoci na nich závislých států snaží zopakovat scénář známý jako Majdan. V roce 2014 vedl k fašizaci Ukrajiny. S demokracií a svobodou to má málo společného, USA sledují stále tytéž cíle. Prvním z nich je co nejtěsnější obklíčení a izolace Ruska. Datuje se už od vlády prezidenta George Bushe mladšího, kdy nátlak USA vedl ke krizím v Gruzii, na Ukrajině, v Kyrgyzstánu a Moldavsku. Tam všude byly využívány místní „páté kolony“ často včetně vysokých místních politických figur. Později, za vlády Baracka Obamy, byl vypracován scénář, který využívá propagandistický trik. Pokaždé, když se Washingtonu nelíbí výsledky voleb v některé „zemi

zájmu“, jsou označeny za nečestné a zmanipulované a vyžadováno jejich odmítnutí. Pomocí kombinace skrytého a otevřeného vměšování se má dosáhnout rozdělení místní společnosti a vytvoření podmínek pro změnu režimu.

Tak se děje, nikoli poprvé, i v Bělorusku, kde Západ dráždí silný systém státní zdravotní a sociální péče, ale i státní vlastnictví většiny průmyslových závodů. Američany ovládané a placené rozhlasové vysílání nejen před volbami, ale trvale pomlouvá běloruské vedení, i když to stále má na místní scéně většinovou podporu, mimo jiné i běloruských komunistů a dalších levicových sil. Proti běloruské vládě se angažují i americké klientské státy Polsko, Litva a Česká republika, je-

jich tajné služby a nadace řízené a financované z USA. Sází přitom, stejně jako na Ukrajině, na fašizující skupinky v Bělorusku. Také při současných demonstracích to jsou fašisté, kdo provokují bitky s policejními silami, které jsou pak přetvářeny jako policejní násilí a hojně využívány v propagandě. Nejde přitom jen o Bělorusko, ale o celkový vývoj ve světě. Nelze zapomínat na další americký cíl, že totiž snahy o obklíčení Ruska jsou namířeny i proti Číně a jejímu projektu „Hedvábné stezky“. Její důležitá část vede přes Bělorusko, je muž přináší investice do rozvoje ekonomiky. I Čína má být izolována, její hospodářská síla i politický vliv podvázan.

Analýza Komunistické strany Španělska

SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST č. 246/2020, cena 10 Kč.
Zakladatel: prof. Ing. Břetislav Chyál, DrSc.
Vydavatel: Slovanský výbor ČR.
Redakční radu řídí: Jan Minář.
Členové rady: Eva Holečková, Zdeněk Hoření, Jan Jelínek, Čeněk Milan Kadlec, Julie Masopustová a Nataša Weberová.
Distribuci vede Alena Grospičková.
Na Slovanském výboru jsou úřední hodiny ve čtvrtek od 10 do 15 hodin.
Redakce a administrace: Slovanský výbor ČR, Politických vězňů 9, 111 21 Praha 1, III. patro, kabinet č. 147, tel. 607 715 152.
internetová adresa: www.slovanskyvyborcr.cz (jejím redaktorem je Miroslav Havlík).
Adresa e-mail: slovanyborcr@volny.cz.
Příspěvky zaslané redakci nemusí vždy vyjadřovat její stanovisko.
Redakce si vyhrazuje právo úpravy příspěvku. Úzávěrka čísla dne 14. 9. 2020.
Časopis registrován na MK ČR pod reg. č. 8038.ISSN-1212-3315.